

RAS 1/2010, de 19 de gener de 2010, sobre l'ús abusiu de la figura del silenci administratiu negatiu a l'Administració local

Des de l'Oficina del Defensor de la Ciutadania s'ha realitzat un ampli estudi de les queixes i les reclamacions presentades davant aquesta institució, relacionades principalment amb expedients de responsabilitat patrimonial, de disciplina d'obres, atorgament de llicències d'activitats i multes en via executiva, on es reflecteix de manera reiterada el descontentament dels ciutadans i administrats d'aquest municipi davant la manca de respostes expressives a les peticions d'informació i les sol·licituds que els ciutadans adrecen a l'Administració Local.

La resposta expressa no és tan sols una obligació legal sinó que també és un deure derivat del principi de seguretat jurídica de l'administrat garantit per la Constitució i que contribueix que els ciutadans coneguin de manera explícita la posició de l'Administració i el motiu o causa de la denegació, per poder argumentar-hi en contra en una possible impugnació de l'acte.

Per aquestes raons és parer d'aquesta Defensoria que l'instrument del silenci administratiu negatiu ha de ser utilitzat com una excepció a la regla general de resoldre de manera expressa qualsevol petició o reclamació de l'administrat, per la qual cosa mai hauria d'utilitzar-se com a forma habitual de l'actuació administrativa, fet molt llunyà del que la "bona praxi" aconsella.

L'Oficina del Defensor de la Ciutadania considera que els diversos departaments municipals d'aquest Ajuntament fan un ús abusiu del silenci administratiu negatiu i vulneren d'aquesta manera els principis d'economia, celeritat i eficàcia que han de regir l'actuació de tota Administració pública, ignorant la responsabilitat en la tramitació dels expedients que tenen els titulars de les diferents unitats administratives així com el personal al servei d'aquesta Administració i l'obligació de resoldre els expedients dictant una resolució expressa en tots els procediments, tal com regulen els articles 41 i 42 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, una situació que es justifica apel·lant a una mancança de mitjans humans i materials per fer front al treball que genera el seus departaments.

Concloua aquesta exposició, en l'exercici de les meves competències i en benefici de la ciutadania, consider oportuna la formulació a la Comissió Especial de Suggeriments i Reclamacions de la següent RECOMANACIÓ genèrica:

"Respondre totes les peticions i sol·licituds dels ciutadans i ciutadanes, dels administrats i administrades, de manera expressa i dins el termini legal per dictar la resolució, evitant les respostes mitjançant plantilles d'estil i la manca de

Defensor
de la Ciutadania

motivació en les respostes a les sol·licituds, fent arribar una resposta congruent i motivada a la demanda dels ciutadans, i fugint tant com sigui possible de l'instrument del silenci administratiu negatiu com a manera d'actuació administrativa."

Palma, 19 de gener de 2010
El Defensor de la Ciutadania

Miquel Lladó Oliver